

ב בשבת ב
 שאנו מונין כאן ב במדינת אמריקה הצפונית איך החתן
 ב לחדש שנת חמשת אלפים ושבע מאות ושבעים ו
 לבריאת עולם למנין אמר לה להדא בתולתא
 ב הוי לי לאנתו כדת משה וישראל ואנא אפלה ואוקיר ואיזון ואפרנס יתיכי ליכי כהלכות גוברין יהודאין דפלחין
 ומוקרין וזנין ומפרנסין לנשיהון בקושטא ויהיבנא ליכי מהר בתוליכי כסף זוזי מאתן דחזי ליכי מדאוריתא ומזוניכי וכסותיכי וסיפוקיכי ומיעל לותיכי כאורח
 כל ארעא וצביאת מרת בתולתא דא והות ליה לאנתו לאשתתופי עמיה בצותא לקימא ית ביתיהו באהבא ובאחוה בשלום וברעות כמנהגא דנשי
 יהודאין ודין נדוניא דהנעלת ליה מבי בין בכסף בין בזהב בין בתכשיטין במאני דלבושא בשמושי דירה ובשימושא דערסא הכל קבל עליו
 חתן דנן במאה זקוקים כסף צרוף וצבי חתן דנן והוסיף לה מן דיליה עוד מאה זקוקים כסף צרוף אחרים כנגדן סך הכל מאתים זקוקים כסף צרוף וכך
 אמר חתן דנן אחריות שטר כתובתא דא נדוניא דן ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירתי בתראי להתפרע מכל שפר ארג נכסין וקנינין דאית לי
 תחות כל שמיא דקנאי ודעתיד אנא למקנא נכסין דאית להון אחריות ודלית להון אחריות כלהון יהון אחראין וערבאין לפרוע מנהון שטר כתובתא דא נדוניא
 דן ותוספתא דא מנאי ואפילו מן גלימא דעל כתפאי בחיי ובמותי מן יומא דנן ולעלם ואחריות וחומר שטר כתובתא דא נדוניא דין ותוספתא דא קבל עליו
 חתן דנן כחומר כל שטרי כתובות ותוספתות דנהגין בבנות ישראל העשוין כתקון חכמינו זכרונם לברכה וצביאו מר
 בר חתן דנן ומרת בת בתולתא דא דאן יסיק אדעתא דחד מינהון לנתוקי נישואיהון או אן איתנתוק
 נישואיהון בערכאות דמדינתא דיכול דין או דא לזמנא לחבריה לבי דינא דכנישתא דרבנן ודבית מדרשא דרבנן דארעא דקיימא או מאן דאתי מן חילה
 וליצותו תרוייהו לפסקא דדיניה בדיל דיכלו תרוייהו למיחי בדיני דאורייתא דלא כאסמכתא ודלא כטופסי דשטרי וקנינא מן
 בר חתן דנן למרת בת בתולתא דא ומן מרת בת
 בתולתא דא למר בר חתן דנן על כל מה דכתוב ומפורש לעיל במנא דכשר
 למקנא ביה והכל שריר וקים

נאום _____ עד

נאום _____ עד

We witness that on the _____ day of the week, the _____ day of the month of _____, in the year _____, corresponding to the
 day of _____, _____, here in _____, _____, the groom, _____, son of
 and _____, said to the bride, _____, daughter of _____ and _____: "Be my wife
 according to the laws and traditions of Moses and the Jewish people. I will work on your behalf and honor, sustain, and support you
 according to the practice of Jewish men, who faithfully work on behalf of their wives and honor, sustain and support them. I obligate
 myself to give you the sum of two hundred zuzim as the money for your ketubah, to which you are entitled according to Torah law. I
 will provide your food, clothing and necessities, and I will live with you in marital relations according to universal custom. The
 bride, _____, agreed to these terms and to become his wife, to participate together with him in establishing their home in love,
 harmony, peace, and companionship, according to the practices of Jewish women. The groom, _____, accepted responsibility for
 the full dowry that she brought from her _____'s house, whether in silver, gold, jewelry, clothes, or furnishings, amounting to the sum of
 one hundred zuzim and agreed to increase this amount from his own assets with the sum of one hundred zuzim, for a total of two
 hundred zuzim. The groom, said: "I take upon myself, and my heirs after me, the obligation of this ketubah, the dowry and the
 additional sum, to be paid from the best part of all my property, real and personal, that I now possess or may hereafter acquire. From
 this day forward, all my property, wherever it may be, even the mantle on my back, shall be mortgaged and liened for the payment of
 this ketubah, dowry, and additional sum, whether during my lifetime or thereafter. The groom, took upon himself all the obligations
 and strictures of this ketubah, this dowry, and this additional sum, as is customary with other ketubot made for Jewish women in
 accordance with the enactment of our sages, may their memory be for a blessing. The groom and the bride, further agreed that if one
 or the other should desire to dissolve this marriage, or if this marriage has been dissolved by the civil courts, then either of them shall
 have the power to summon the other to the Bet Din of the Rabbinical Assembly and of the Jewish Theological Seminary of America, or
 whoever shall be authorized by the same, and each will obey the binding decision of this court, in order that both of them may live in
 accordance with the laws of the Torah. This ketubah is not to be regarded as mere rhetoric or as a perfunctory legal form. We have
 performed the act which in Jewish law makes the obligations of this document legally binding on the part of _____, the groom,
 to _____, the bride, and on the part of _____, the bride, to _____, the groom, with an instrument fit for that purpose, in
 order to confirm all that is stated and specified above, which shall be valid and immediately effective.

Groom _____ החתן

Bride _____ הכלה

Rabbi _____ הרב